

Nieuwe verhuisvoorwaarden nader besproken

Het is alweer enige tijd geleden, dat door de SAVAM (Samenwerkende Vakafdelingen Verhuizen en Meubeltransport van KNVTO, KVO, NOB en PCB) is besloten tot het opstellen van nieuwe verhuisvoorwaarden, nu de oude voorwaarden niet meer aansluiten op de nieuwe wetgeving, met name de WOW. Dit heeft geleid tot het op 28 december 1983 deponeren van de Algemene Voorwaarden voor Verhuizingen 1983 (AVVV). De voorwaarden zijn inmiddels in druk verschenen en worden automatisch van toepassing, indien een eveneens nieuw ontworpen verhuisbrief wordt gebruikt. Reden om thans wat dieper op de voorwaarden in te gaan.

Het nieuwe juridisch kader wordt thans gevormd door deze AVVV 1983 samen met de per 1 september 1983 in werking getreden Wet Overeenkomst Wegvervoer. Op het eerste gezicht wellicht lastig, twee reeksen van artikelen, die beide zouden moeten worden nagekeken ingeval van een juridisch conflict. Daarom zijn in de AVVV de belangrijkste bepalingen van de WOW, namelijk die van de aansprakelijkheid, overgenomen.

Het is duidelijk, dat zowel de wet als de voorwaarden nog aan de praktijk moeten worden getoetst, waartoe dan ook gelegenheid moet worden geboden.

De in de praktijk opgedane ervaringen zullen worden geïnventariseerd en wellicht leiden tot toekomstige wijzigingen van WOW of AVVV. Daarom is het van groot belang dat iedere erkende verhuizer deze voorwaarden toepast op de door hem verrichte verhuizing door ze reeds bij de offerte aan de klant te overhandigen. Met name onder druk van Consumentenorganisaties is er een wettelijke regeling gekomen. Daarbij is voorbijgegaan aan het feit, dat de klant de AVVV wel, maar de WOW niet direkt onder ogen krijgt.

De nieuwe verhuisregel

Allereerst zijn de AVVV (art. 1) van toepassing op alle verhuizingen in, naar of vanuit Nederland over de weg. Omdat op particuliere verhuizingen het CMR-verdrag niet van toepassing

De verhuizer is verplicht de verhuisgoederen in dezelfde staat af te leveren als waarin ze hem ter beschikking zijn gesteld.

is, kunnen ze dus ook de internationale verhuizing over land beheersen. Verhuizingen over zee of door de lucht worden beheerst door dwingend zee- en luchtrecht.

Wettelijk onderscheidt de verhuisovereenkomst zich van het goederenvervoer doordat sprake is van het vervoer van verhuisgoederen (zie artikel 3 AVVV). Dit artikel is letterlijk uit de WOW overgenomen. De hoofdverplichting van de verhuizer is de verhuisgoederen ter bestemming af te leveren en wel in de staat, waarin zij hem ter verpakking, demontage of vervoer ter beschikking zijn gesteld. Wettelijk is de verhuizer verplicht tot het in- en uitpakken, het demonteren en monteren. In de AVVV is hiervan in zoverre afgeweken, dat ingevolge artikel 6, lid 2 sub a de kosten daarvan niet reeds in de verhuisprijs zitten. Die moeten dus

afzonderlijk worden overeengekomen.

In artikel 3, lid 2 wordt aangegeven wat verhuisgoederen zijn. Blijkens de toelichting op de wet vallen hieronder alle gewone tot de inboedel behorende goederen, maar geen bijzondere zaken zoals machines, grote computers etc. Indien ook die zaken onder hetzelfde regiem moeten vallen, dient dat in de verhuisovereenkomst afzonderlijk schriftelijk te worden overeengekomen. Bij de SAVAM zijn reeds nieuwe algemene voorwaarden bedrijfsverhuizingen in de maak.

Een andere wettelijke verplichting van de verhuizer is de verhuizing zonder vertraging uit te voeren. Hij is echter wettelijk voor niet meer aansprakelijk dan de door de vertraging aan de verhuisgoederen veroorzaakte schade.

Hotelkosten kunnen niet in rekening worden gebracht. In de AVVV is nog eens expliciet alle andere vertragungsschade uitgesloten.

Aansprakelijkheid

Met betrekking tot de aansprakelijkheid van de verhuizer is artikel 11, leden 1, 2 en 4 uit de wet dwingend overgenomen.

De verhuizer is niet aansprakelijk in geval van overmacht (lid 1), maar hij kan op die overmacht geen beroep doen, wanneer het zijn voertuig of het door hem gebezigde materiaal, inclusief steunpunten van hijswerktuigen (lid 2) betreft. Lid 3 stamt uit de oude AVVV. Lid 4 somt een aantal onthefingen op, waarvoor de verhuizer niet aansprakelijk is. Levende dieren, geld, waardepapieren en kostbaarheden vallen wel onder de verhuisgoederen, maar wettelijk is de verhuizer pas aansprakelijk indien één of ander door de klant afzonderlijk is aangegeven. Zie ook artikel 11 lid 4 sub d. Eén en ander resulteert in een gunstiger be-wijspositie van de verhuizer.

Met betrekking tot de te betalen schadevergoeding heeft de klant de keus tussen redelijke herstelkosten en schadevergoeding naar de waarde, zoals omschreven in artikel 14 lid 4. Het betreft hier alleen zg. minderwaarde. De vervoerder is niet aansprakelijk voor zg. gevolgschade.

Betaling

De betaling (artikel 7) dient plaats te vinden bij aanbidding van de kwitantie of na ontvangst van de factuur. De wet geeft aan als moment van betaling het ogenblik waarop de verhuisgoederen ter bestemming worden afgeleverd.

De verhuizer heeft geen retentierecht op de goederen, maar wel het recht het vertrek van het voertuig op te schorten, indien niet wordt betaald, terwijl betaling vooraf is overeengekomen. Indien de klant zijn verhuisprijs niet voldoet, moet hij rente betalen. Dat was $\frac{3}{4}\%$ per maand, hetgeen nu is ge-

De wet stelt als moment van betaling het ogenblik waarop de verhuisgoederen ter bestemming worden afgeleverd, tenzij betaling vooraf is overeengekomen.

wijzigd in de wettelijke rente, alsmede eventuele incassokosten.

Voorts de zg. aansprakelijkheidsli-miet. Wanneer de verhuizer aansprakelijk is voor schade, dan behoeft hij niet meer schade te vergoeden dan f 50.000,— per verhuisovereenkomst of inboedel (artikel 14 leden 1 en 2), met een eigen risico voor de klant van f 50,— (lid 3). Ook de klant kan aansprakelijk worden gesteld voor de schade door hem bij de verhuizer veroorzaakt, bv. door onjuiste informatie omtrent volume of aanwezigheid van gevaarlijke goederen. Indien de klant schade aan zijn inboedel ontdekt, dient hij dat binnen één week te melden in plaats van binnen drie dagen, zoals nu nog in de AVVV is geregeld.

Tenslotte dient nog vermeld te worden, dat in de WOW een verjaringstermijn is vastgelegd van één jaar. Alle vorderingen door of tegen de verhuizer ingesteld, verjaren dus na één jaar. Door het geheel van de WOW en de AVVV is thans een betere juridische regeling van de verhuisovereenkomst ontstaan. De verhuizer heeft zich ingevolge de erkenningsregeling van de SAVAM ook moeten verzekeren tegen de aansprakelijkheid op basis van deze voorwaarden.

Voor bedrijfsverhuizingen worden thans afzonderlijke nieuwe voorwaarden opgesteld.

Mr. H. C. van den Akker